

उद्योगधंडे, बैंकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
प्रमुख मराठी
बृत्तपत्र

स्थापना : १९३५

अर्थ

"अर्थ एव प्रधानः" उत्ति कौटिल्यः अर्थभूलौ धर्मकामाचिति।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक महिन्याच्या
पहिल्या व तिसऱ्या
तुघवारी
प्रसिद्ध होते.
वार्षिक वर्गणी : द. रु.
टेल. ५५६२७
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 334, License No. 52

वर्ष ३१

पुणे, बुधवार २ जून, १९६५

अंक ११

विविध माहिती

रशिआकडून तेलाची वाढती आयात—चालू आर्थिक वर्षात रशिआकडून १० लाख टन केरोसिन आणि डिझेल तेल आयात करण्याचा निर्णय इंडिअन ऑइल कापोरेशनने घेतला आहे. आयातीची किंमत रुपयांत येणार असल्याने भारताच्या परदेशीय चलनाच्या सांठचावरील ताण कमी होण्यास मदत होईल. हा माल आयात करण्यासाठी परदेशीय कंपन्यांना देण्यांत आलेले परवाने सहा महिन्यांपुरते रद्द करण्यांत आले आहेत. आतांपर्यंत केरोसिन व डिझेल घेऊन येणाऱ्या दरजिअन वोटी भारतात आल्या आहेत.

बंगालपुढील प्रश्न—पश्चिम बंगालला दोन प्रश्नांना सतत तोंड यावें लागत आहे. पहिला प्रश्न वाढत्या बेकारीचा. राज्यांतील उद्योगांविनिमय केंद्रांतील माहितीप्रमाणे १९६४ च्या असेरीस ५००८ लाख लोक बेकार होते. त्यांची संख्या १९६१ सार्थी ३२८ लाख होती. अन्नधान्याच्या बाबतीत बंगाल इतर राज्यांवर अवलंबून आहे. तांदुळाचा तुटवडा हा बंगालच्या अनुभवाचा नेहमीचा प्रश्न आहे. पण अर्लीकडे मासे, मास, डाळी, मोहरीचे तेल, हांचाहि तुटवडा जाणवू लागला आहे. केरळच्या सालोसाल बंगाल हा दाट लोकवस्तीचा प्रदेश आहे.

२॥ कोटीच्या हिन्द्यांची देणगी—तिरुमल तिरुपती येथील वेंकटेश्वराच्या देवालयाला तामिळनाडुमधील एका साधूने पैलू न पाढलेले दोन हिरे भेट म्हणून दिले आहेत. दोन्ही हिन्द्यांचे मिळून वजन ६५० ग्रॅम आहे. हिन्द्यांची नक्की किंमत समजलेली नाही. परंतु ती २.५ कोटी रुपयांपर्यंत असावी. आंध्र प्रदेशाचे मुख्यमंत्री श्री. रेही हांच्याजवळ साधूने ही देणगी दिली व आपले नांव गुप्त टेवण्याची विनंती केली.

राजस्तानी दारची निर्यात—राजस्तानमील गंगासागर सरकारी सासर कारसान्याने 'जगमोहन' नावाने प्रसिद्ध असलेली दारू तयार करण्याचे ठरविले आहे. ही दारू फक्त निर्यातीसाठी तयार करण्यांत येणार आहे. दारू तयार करण्यासाठी सासर, तूप, सुर्क्फ कळे, मसाल्यांचे पंदार्य, इत्यादीचा उपयोग करावा लागतो. हा दारूच्या निर्यातीमुळे भारताला दरसाल सुमारे ३५ लाख रुपयांचे परदेशीय चलन मिळेल.

स्कूटर्स तयार करण्यासाठी मदत—युगोस्लावियाने भारताला अनेक प्रकारच्या उत्पादनासाठी मदत देण्याची तयारी दासविली आहे. त्यांत स्कूटर्सच्या कारसान्यासाठी मदत देऊ केली आहे. त्याशिवाय सपाट बुदांच्या वोटी, वूठ, तयार कम्पडे, कळांचे रस, इत्यादीचे कारसाने काढण्याच्या कार्मी सहकार्य करण्यास युगोस्लावियांनी आतयार आहे.

आयात करांत कपात—अविकसित देशांतून आयात करण्यांत देणाऱ्या पक्क्या मालावरील आयात करांत कपात करण्याचा विचार ऑस्ट्रेलियाच्ये सरकार करीत आहे. अशा प्रकारच्या मालाची एक यादी तयार करण्यांत येणार आहे, कपात अमलांत आल्यावर तिचा फायदा ११८ देशांना मिळेल. ह्या देशांत इंडोनेशिया, भारत, मलेशिया, थायलैंड, दक्षिण विहेटनाम, ह्यांचा समावेश आहे.

तांत्रिक प्रशिक्षणाची शिक्षारस—संरक्षणविषयक तांत्रिक प्रशिक्षण देणाऱ्या संघटनेच्या जनरल कौन्सिलची वैठक दिल्ली येथें भरली होती. संरक्षणविषयक कारसान्यांतून काम करण्यासाठी आणसी १,०६० विद्यार्थ्यांना निरनिराळ्या केंद्रांतून प्रवेश देण्यांत यावा अशी शिफारस कौन्सिलने केली आहे. सध्यां ५ हजार विद्यार्थ्यांना २९ कॉलेजांतून अर्धवेळ प्रशिक्षण देण्यांत येत आहे.

कॅन्सरचाबत संशोधन केंद्र—कॅन्सर रोगाबाबत संशोधन करण्यासाठी एक आंतरराष्ट्रीय केंद्र उभारण्याचे जागतिक आरोग्य संघटनेने ठरविले आहे. ह्या रोगाची कारणे, त्यावरील उपचार आणि त्याचे निवारण, हासंसंबंधीचे संशोधन केंद्रांत करण्यांत येणार आहे. तें उभारण्याच्या कार्मी प्राप्त, अमेरिका, पश्चिम जर्मनी, ब्रिटन, इत्यादि प्रमुख देशांचा पाठिंवा आहे. संघटनेच्या सर्व सभासदांना केंद्रांत प्रवेश मिळेल.

सिमेंटचे खाजगी कारखाने—भारत सरकारने सिमेंटचे ६ कारखाने काढण्याची परवानगी खाजगी मालकीच्या कारसान्यांना दिली आहे. हे सर्व कारखाने मिळून दरसाल १८ कोटी टन सिमेंटची निर्मिति करू शकतील. संकलित कारसान्यांपैकी ५ संपूर्णपणे नवे असून एक मात्र जुन्या कारसान्याचा विस्तार केलेला असेल. नव्यांपैकी ३ कारखाने बिहार राज्यांत निवारण आहेत.

घड्याळांचा आणखी एक कारखाना—स्वित्शरलंड-मधील घड्याळांच्या कारखानदारांचे एक प्रातिविषिमंडळ भारतात आले आहे. सर्वजनिक विभागांत घड्याळांत तयार करण्याचा आणखी एक कारखाना स्थापन करण्यासाठी भारत सरकारची तें वाटावारी करणार आहे. बंगलोर येथील घड्याळांच्या सरकारी मालकीच्या कारसान्यांत दरसाल २ लाख, ४० हजार घड्याळां तयार होतात. ह्या कारखानाला जपानचे सहकार्य लाभले आहे. घड्याळांची मागणी वाढत चालल्यामुळे आणखी कारखाना काढणे जरूर वाढू लागले आहे.

डॉलर्सच्या उत्पन्नात घट होण्याची शक्यता

अमेरिका भारताला पब्लिक लॉ ४८० प्रमाणे अमेरिकेतील जादा शेतकी उत्पादनातून मदत करीत असते. शा मदतीच्या कर.रात अलीकडे एक डुरुस्ती करण्यात आली आहे. ही डुरुस्ती अशी आहे की, अमेरिकेने दिलेल्या शेतीमालाच्या भारतामधील विक्रीच्या रकमेतून भारतात येणाऱ्या अमेरिकन प्रवाश्यांना रुपयांचा पुरवठा करण्यात यावा. दिली येथील अमेरिकन वकिलात आणि मुंबई, मद्रास व कलकत्ता येथील अमेरिकन राजदूतांच्या कचेच्या शांमधून ही सोय उपलब्ध करून देण्यात येणार आहे. शा सवलतीमुळे होशी परदेशी प्रवाश्यांपासून मिळणाऱ्या डॉलर्सच्या उत्पन्नात घट होईल अशी भीती व्यक्त करण्यात येत आहे. भारतात येणारे अमेरिकन प्रवाशी आपल्याजवळील डॉलर्स अमेरिकन सरकारजवळच टेवतील आणि भारतात आल्यावर त्यांच्या बदली रुपये घेतील असा संभव आहे. मुंबईच्या अमेरिकन राजदूताच्या कचेरीतून अलीकडे कोणाहि अमेरिकन प्रवाश्यांने डॉलर्स देऊन रुपये घेतल्याचे आढळून आलेले नाही. त्यावरून वर केलेल्या भीतीला पाठिंबा मिळत आहे. १९६०-६१ मध्ये भारताला अमेरिकन होशी प्रवाश्यांपासून १५-३ कोटी रुपयांच्या डॉलर्सची प्राप्ति झाली. १९६१-६२ मध्येहि १५ कोटी रुपयांच्या डॉलर्सची प्राप्ति झाली. अलीकडे शा प्रासीत थोडीबहुत वाढच. झालेली आहे. परंतु, मदत-करारात करण्यात आणेल्या डुरुस्तीमुळे डॉलर्सची प्राप्ति घटू लागेल. गेल्या कांही महिन्यांत अमेरिकच्या आंतर-राष्ट्रीय देण्याघेण्याचा समतोल काहीसा ढळला आहे. तो सावरून धरण्यासाठी करारात डुरुस्ती करण्यात आली असावी असा तर्क करण्यात येत आहे. 'आंतरराष्ट्रीय देण्याघेण्याच्या व्यवहारात डॉलर्सचे हुकमी स्थान टिकविण्याचा प्रयत्न अमेरिका करीत आहे. त्याचा हा परिणाम असावा.

स्वदेशी वारूचा आप्रवृ

अमेरिकेच्या राष्ट्राध्यक्षांचे निवासस्थानीं कफ्त अमेरिकन वारूच पेय म्हणून दिली जाते. अमेरिकेच्या परदेशीतील वकिलातीतहि संपणाऱ्या दारूपैकी किमान ८०% दारू अमेरिकन असली पाहिजे जसा नियम आहे.

बैंकांचेरील ताण असल्या होत चालला

ठेवी वाढविण्याच्या आणि कर्जाची मागणी पुरविण्याच्या बाबतीत बैंकांना अधिकाधिक अडचणी कशा येत आहेत, शांत विवेचन पंजाब नैशनल बैंक लि. चे चेअरमन, श्री. कमलनवन वजाज, शांती केले आहे. रिहर्व्ह बैंकेने शेड्यूल बैंकांना यावयाच्या कर्जाच्या अटी वाढविल्या असल्या, तरी सर्व शेड्यूल बैंकांचे मिळून कर्जाचे ठेवीशी प्रमाण एग्रिलजसेर ८०% पेक्षा जास्त हेतें! कर्जदारांना कितीहि व्याज आकारले, तरी कर्जाची मागणी वाढतच आहे. शांता अर्थ, औद्योगिक क्षेत्राची भांडवलाची गरज भागणे कठीण होत आहे. ठेवीत भरपूर वाद होणे त्यामुळे अपरिहार्य झाले आहे. वाजारात भांडवल उभारण्यासाहि उत्तेजन कसे मिळेल, शांता विचार व्हायला हवा. तरच, बैंकांवरील ताण कमी होईल. मोसमवारी होणाऱ्या कर्जपुरवठाचांतील वाढीचा प्रश्न विकट झाला आहे, तो सोडविण्यासाठी योग्य धोरणाची आवश्यकता आहे.

खोबरेल तेलाच्या गिरण्या बंद पडल्या

केरळ राज्यात सोबरे गाळून तेल उत्पादन करण्याच्या २,००० तरी गिरण्या आहेते. त्यापैकी ८० टके गिरण्या सोबन्याच्या अपुऱ्या पुरवठ्यामुळे बंद पडल्याची वार्ता आहे. सोबरे गाळण्याचा हंगामात बहुतेक गिरण्यातून सामसूम आहे. सोबन्याचा अपुरा पुरवठा आणि त्याच्या भरमसाठ किंमती शांता हा परिणाम आहे. सोबन्याच्या अपुऱ्या पुरवठ्याची अनेक कारणे संगण्यात येत आहेत. मलबारमधील प्रतिकूल हवामानामुळे हा वर्षी सोबन्याचे उत्पादनच घटले आहे. त्याचबरोबर मुंबई भागातून येणारी मागणी वाढत चालली आहे. मुंबई भागातील तेलगिरण्यांनी केरळमधील सोबन्याच्या पुरवठ्यापैकी ७३ टके माल अगोदरच विकत घेतला असल्याचे सांगण्यात येत आहे. इतकेच नव्हे, तर सोबरेल तेलाचा धंदा केरळमधून मुंबई भागात जात आहे असे म्हणतात.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

Rates of Interest raised on Cumulative Deposits also!

Rules liberalised !!

Rs. Five paid in every month regularly into our New series of Cumulative Deposits will bring YOU,

One year Rs. 61-45	Two years Rs. 126-24	Three years Rs. 195-25	Four years Rs. 266-93	Five years Rs. 345-75

Enquire at any of our 38 branches

The Belgaum Bank Limited,

(Estd. 1930 : Sch. Bank.)

Regd. Office : Raviwar Peth, Belgaum.

Bombay Branch : 259-53, Narsinath Street, Mandvi, Bombay-9

अर्थ

बुधवार, १ जून, १९६५

मंत्र्यापक :
दा. वामन गोर्पदे काळे
मंपादक :
श्रीपाद वामन काळे

निराधार स्थियांना मदत करणारी संघटना

ग्रामीण भागांतील निराधार स्थियांना मदत करणारी एक संघटना लखनौ जिल्ह्यात समाजोपयोगी काम चांगल्या रीतीने करीत आहे. संघटना विनसरकारी असून निराधार स्थियांना आर्थिक दृष्ट्या स्वावलंबी करण्याच्या तिचा हेतु आहे. लखनौ येथे संघटनेमार्फत २२ औद्योगिक केंद्रे चालविण्यांत येतात. मुमारे ८०० स्थिया हा केंद्रांतून निरनिराळ्या प्रकारच्या हस्त-व्यवसायांचे शिक्षण घेत आहेत. कापड विण्यां, कपडे वेतणे व शिवणे, सेळणीं तयार करणे, चामळ्याच्या व पूऱ्स्टिकच्या उपयुक्त वस्तु तयार करणे, इत्यादि कामे त्यांना शिकविण्यांत येतात. स्थियांना पूर्ण वेळ काम करणे घरच्या कामामुळे शक्य होत नाही, निदान अवघड जाते, ही वस्तुस्थिति लक्षांत घेऊन त्यांचे कामाचे तास सकाठी ११ते दुपारी ४ वाजेपर्यंत ठेवण्यांत आलेले आहेत. हीं औद्योगिक केंद्रे बन्याच्या प्रमाणांत यशस्वी झालेली आहेत. त्यांत काम करणाऱ्या स्थिया दरमहा ६० ते ८० रुपयां पर्यंत कमाई करू शकतात. अशा प्रकारचे पहिले औद्योगिक केंद्र एक वर्षापूर्वी स्यापन करण्यांत आले होते. त्या वेळी त्यामधील सभासदांची संख्या अवधी ४२ होती. परंतु त्यानंतर उपक्रमाची उपयुक्ता पटठ चालल्याने सभासद करून घेण्याच्या भागण्या वाढत चालल्या आहेत. स्थियांना मदत करणाऱ्या हा संघटनेत त्यांना स्वावलंबी करण्यावर भर देण्यांत येतो. संघटनेला सरकारी अगर निमसरकारी अशी कोणतीच मदत मिळत नाही. तरीहि संघटनेचा व्याप वाढत चाललेला आहे. प्रत्येक बाबतीत सरकारवर अवलंबून न राहताहि उपयुक्त सामाजिक कार्य करतां येते, हे संघटनेने दासवून दिले आहे.

रशिअनें दिलेल्या मदतीचा अपुरा उपयोग

रशिअने भारताला दिलेल्या आर्थिक मदतीचा पूर्ण उपयोग करून घेण्यांत येत नाही, अशी रशिअन तज्ज्ञांची भावना झाली आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमासाठी रशिअने भारताला ४८० कोटी रुपयांची मदत दिलेली आहे. परंतु हा रकम-पैकी ३०० कोटी रुपये रकमेचाच उपयोग कार्यक्रमाच्या अखेरी-पर्यंत होणार आहे. ह्याचा अर्थ असा की, उरलेले १८० कोटी रुपये चौथ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत वापरावे लागतील. रांची येथे रशिअच्या मदतीने अवजड इंजिनिअरिंगची यंत्रसामग्री तयार करणारा कारखाना उभारण्यांत आला आहे. हा कारखान्याच्या संपूर्ण उत्पादनक्षमतेचा उपयोग करून घेण्यांत येत नाही, असे रशिअन तंत्रज्ञांचे म्हणणे आहे. कारखान्याच्या उत्पादनक्षमतेचा पूर्णांशाने उपयोग व्हावा म्हणून सुचाविण्यासाठी रशिअन तज्ज्ञ लवकरच भारतांत येणार आहेत. चौथ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत रांची येथील कारखान्यासारखा आणखी एक कारखाना पुरविण्यांत यावा अशी विनंती भारताने केली होती. परंतु दिलेल्या कारखान्याचा अपूर्ण उपयोग होत असतांना नवा कारखाना देण्यास रशिअना नाखु असल्याची वार्ता आहे. ट्रॅक्टर्स तयार करण्याच्या एक कारखाना उभारण्याची विनंतीहि भारताने केली होती. परंतु सुदूर रशिअलाच अविकाखिक

ट्रॅक्टर्सची गरज असल्याने ही विनंती मान्य होणे कठीण दिसत आहे. सोल समुद्रांत जाऊन मच्छीमारी करण्याच्या धंगाला मदत देण्यांचे रशिअने मान्य केले आहे. हा धंगाचा विकास करण्यासठी नोर्वे, जपान या देशांकडूनहि भारत मदत स्वीकारीत आहे.

ही सोन्याची खरेदी कशासाठी ?

लंडनमधील बाजारपेठेत चीनने मोठ्या प्रमाणावर सोन्याची खरेदी चालविली आहे. हा खरेदीची नझी माहिती अर्धातच बाहेर आलेली नाही. एक अंदाजाप्रमाणे गेल्या मार्च व एप्रिल महिन्यांत मिळून चीनने २.२ कोटी पौंड किंमत देऊन ५० टन सोनेविकत घेतले. त्यानंतरहि अलीकडे आणखी १० टन सोन्याची खरेदी चीनने केली. सोनेबाजारांत चीनने चालविलेल्या हा हालचालीमुळे द्रव्यविषयक तज्ज्ञ कांहीसे बुचकळ्यांत पडले आहेत. कारण, सर्वसाधारणपणे चीन हा देश सोन्याची निर्यात करणारा आहे. जागतिक बाजारांतील चीनची व्यापारी देवघेव प्रतिकूल तफावतीची असल्याने चीन रशिअमार्फत सोन्याची विक्री करीत असतो. १९६१ सालीं चीनने लंडनच्या बाजारांत सोन्याची विक्री करण्याची व्यवस्था केली होती. पण प्रत्यक्ष विक्री मात्र केली नव्हती.

अणवाचांच्या शोधांतील चीनची प्रगति

चीनचा दुसरा अणुवाँव स्फोट विमानांतून वाँव टाकून करण्यांत आला अशी माहिती जपानी वृत्तपत्रांनी दिली होती. परंतु आतां अशी माहिती मिळाली आहे की, चीनने हा स्फोट अग्रिमाच्या टैंकाला वसविलेल्या अणुवाँच्या साहायाने केला. हे वृत्त सरें असेल तर चीनची अणुस्रें बनविण्यावाबतची प्रगति पांचिमात्य शाब्दज्ञांनी केलेल्या अंदाजापेक्षा वरीच झपाव्याने होत आहे असें म्हणावें लागेल. अभेरिकेमधील मैसेच्युसेट्सू तांत्रिक संस्थेत शिळून तयार झालेला व १९५५ पासून चीन-मध्ये परत आलेला एक चिनी प्रोफेसर चीनच्या अणवाच्यासंशोधनाचा प्रमुख आहे. अग्रिमाचावर वसविलेली आणिवक क्षेपणास्रें तयार करण्याचा उद्योग चीनने १९५८-५९ सालापासून हाती घेतलेला आहे.

कच्छच्या सीमेवद्दल निवांदा

भारतात ब्रिटिश राज्य असतांना, सिंधच्या सरकारांत मंत्री असलेले डॉ. हेमनदास वढवानी द्यांनी कच्छच्या रणाच्या सीमेवद्दल पत्रक काढले आहे. १९३७-३८ सालीं ते सिंधच्या सार्वजनिक बांधकाम व आरोग्यसात्याचे मंत्री होते. पत्रकांत ते म्हणतात की, कच्छच्ये रण हे सिंध प्रांतात कर्धीच्च नव्हते. कंजारकोट व इतर वादग्रस्त ठाणी हीं संपूर्णपणे सिंध प्रांताच्या भौगोलिक विस्ताराच्या बाहेर होती. १९३६ व १९४५ सालीं निवडणुकीसाठी भतदारांच्या ज्या याद्या तयार करण्यांत आल्या त्यांतहि कच्छच्या रणामधील नागरिकांचा समावेश करण्यांत आलेला नव्हता.

महाराष्ट्रांतील शेतीच्या अर्थशास्त्राचे अभ्यासक जी. कीटिंग यांचे निधन

भूतपूर्व मुंबई प्रांताचे एके काळचे शेतकी सात्याचे संचालक श्रीयुत जी. कीटिंग हे कोंही महिन्यांपूर्वी इंग्लंडमध्ये वार्षक्यानें मरण पावळे हें कळविण्यास आम्हांस वाईट वाटांते. त्या काळच्या इतर सनदी नोकरांपेक्षा श्री. कीटिंग हे फार वेगळे होते. त्यांनी मुंबई राज्यांतील — विशेषतः महाराष्ट्रांतील — शेतीविषयक प्रश्नांचा सखोल व तौलनिक अभ्यास करून ‘पश्चिम मारतांतील शेताची प्रगती’ आणि ‘मुंबई दरखतनमधील ग्रामण अर्थशास्त्र’ असे दोन उपयुक्त माहितीपूर्ण असे उत्तम ग्रंथ लिहिले आहेत. दरखतनमधील शेताची डुर्दशा अनेक कारणांमुळे होत असून शेतकऱ्यांना कुठुंब पोसण्यास लागणारी पुरेशी जमीन एके ठिकाणी नाही हें त्यांपैकी एक प्रमुख आहे, असा कीटिंग-साहेबांनी सिद्धान्त मांदून असें सुचिविले की, ४० ते ४५ एकर सलग जमीन, निदान एक मरपूर पाण्याची विहीर आणि शेतावरच राहण्यासाठी घर स्वयंपूर्ण शेतवाढीस आवश्यक आहे.

डॉ. मॅन यांच्या लेखांचा संग्रह

पुणे येथील कृषि महाविद्यालयाचे भूतपूर्व प्राचार्य डॉ. हेरोल्ड एच. मॅन यांच्या कोंही निवडक लिखाणांचा संग्रह प्रसिद्ध होणार आहे. शेतीविषयक क्षेत्रात संशोधनाचे बहुमोठ कार्य द्वा. मॅन यांनी केलेले आहे.

दरखतनच्या खेड्यांतील महारांची परिस्थिती (१९१६), दरखतनच्या खेड्यांचे अर्थशास्त्र (१९१६), सेढ्यांचे आर्थिक भरिस्थितीवर होणारे भाववाढीचे परिणाम (१९२०), १६ व्या शेतकांतील भारत (१९२०), दरखतन भागांतील पेशवेकालीन खेडे, आदि कितीतरी महत्वाचे लेस या संग्रहात प्रसिद्ध व्यावसायाचे आहेत.

स्टॅलिनच्या अमलांतील भीतीच्या छाया

स्टॅलिनच्या राजवर्दींतील शिरकाणांच्या अनेक भयानक कथा १९५६ साली मि. कुश्योव्ह शांनी उजेहांत आणल्या. सुप्रसिद्ध रशियन लेखक इल्या एव्हेनर्ग शांनी आपल्या आत्मविरिचाच्या शेवटल्या संदर्भात आणली एक कथा कथन केली आहे. पहिल्या महामुद्दानंतर स्थापन शालेल्या राष्ट्रसंघात, रशिआचे राजदूत म्हणून खिस्तवाढी मंदिसम लिटिहिनॉफ शांनी शांततेसाठी केलेली कामगिरी महश्वर आहे. पण शा उच्चपदस्थ राजदूताला-मुद्दां स्टॅलिनच्या अमलांची छाया भेडसावीत होती. १९५७ साली ते रशिआंत प्रत आले व १९५२ साली आजारानें निधन पावळे. शा काळीत ते आपल्या उशाशी भरलेले पिस्तूल ठेवीत असत. गिरफदार होण्याची पाढी आल्यास आत्महत्या करण्याची ही तयारी होती.

१९६४ मधील परदेशी प्रवाशी

भारतात दररोज सरासरीने ४२८ परदेशी प्रवाशी येतात. ३९६ दिनांमानानें १९६४ मध्ये ११.३% प्रवाशी जास्त आले. एकूण परदेशी प्रवाशीची संख्या ३,५६,६७३ मरली. पाकिस्तानातून भारतांत कोंही दिवसीपूरते आलेले २,९३,५३० प्रवाशी वेगळे, परदेशी प्रवाशीपैकी ६८.९% अमेरिका, युरोप आणि ऑस्ट्रेलिया येथून आले; ते सर्व येथे बराच लर्च करणारे होते. एकूण प्रवाशीपैकी ६२.३% पुढी होते, ५०% उत्ताप ३० ते ५० वर्षे याचे होते; २७.८% उत्ताप ५० वर्षीपेक्षा मोठे होते.

महाराष्ट्र राज्य सहकारी बँक लि.

मुंबई

(दि विवर सहकारी बँक लि., समर्पित)

१. वेक हाक्स लेन, फोर्ट, मुंबई	महाल ३ नागपूर.
टेलिफोन नं. २५५४७४-७५,	तारेचा पत्ता :
२५६२१४ २५४७८९	कार्मर बँक

: बुहन्सुंदरीतील शास्त्रा :

(१) भायत्ता (२) गोरेगांव (३) सार (४) लालबाग (५) प्रभादेवी (६) विलेपाळे (७) सांताकृष्ण (८) मुळंद (९) चेंबूर (१०) माहीम (११) शीव (१२) माटुंगा (१३) अंधेरी.

या बँकेत गुंतविलेला पैका शेतकी, सहकारी लहान उयोगधंदे व सहकारी सासर कारसाने यांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई शालेले भांडवल ... ५,००,४३,०००

गंगाजळी व फॅट ... १,४४,७८,०००

ठेवी ... ३०,९०,२५,०००

खेळते भांडवल ... ७९,७७,१७,०००

भारतांतील प्रमुख शहरीं हुंद्या, विले वैरे वसुलीनी व्यवस्था

केटी जाते. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्वीकारल्या जातात.

वा. चु. श्रीश्रीमाळ वि. म. जोगलेकर,
मॅनेजर. नवरल मॅनेजर.

स्वस्तिकचा माल नियंत होऊं लागला

— : कोंही बोलके आंकडे :—

१९६३ सालांतील मालाची विक्री रु. २ कोटी, २ लक्ष

१९६३ अखेर वस्तु भाग-भांडवल रु. ४३,८१,४८५

कामगारांची संख्या १,२०० चे वर

कारसान्याच्या बांधलेल्या जागेचे क्षेत्रफल १,२०,००० चौ. फू.

— प्रमुख उत्पादने —

गमबूद्दस — होजपाईप्स — प्रेशर होजेस

ग्लोब्हूज — इरेक्स — ऑर्हल सील्स

व

स्वरूपचे केवल्स

स्वस्तिक रबर प्रॉडक्ट्स लि.

स्वस्तिक शूह, खडकी, पुणे ३.

(टेलिफोन नं. : ५५२०१)

जाहिरातीवरील सर्वे

गैरव्यवहारांना आढळा घालण्याचा निरुत्त प्रयत्न

भारतांतील औद्योगिक आणि व्यापारी कंपन्यांतपें जाहिरात सार्ती केल्या जाणाऱ्या सर्वांवर बंधने घालण्याचा अधिकार सरकारने प्रासिकरांत डुरुस्ती सुचवून स्वतःकडे घेण्याचा केलेला प्रयत्न सध्यां तरी लांबणीवर पढला आहे. १९६४ सालांतील फायनान्स विलाच्या ९ व्या कलमाने १९६१ सालच्या प्राप्तिकराच्या ३७ व्या कलमांत अशा तहेची डुरुस्ती सुचवून हा अधिकार दि. १ एप्रिल १९६५ पासून स्वतःकडे घेण्याचे भारत सरकारने ठरविले होते. परंतु केढेरेशन ॲफ इंडियन चैंबर्स ॲफ कॉर्मर्स ॲण्ड इंडस्ट्रीज तसेच निरनिराळी चैंबर्स, वृत्तपत्रे, ऑफव्हर्टाइंग एजन्सीज, त्याची प्रतिनिधिक संस्था आणि उद्योगपति हांगां जोरदार विरोध केल्याने हें विल तूर्त तरी लांबणीवर टाकण्याचा निर्णय आपल्या सरकारला घ्यावा लागला आहे. ‘जर हा कायदा अमलात येणार असेल तर एक एप्रिलपासून आमच्या वृत्तपत्रांतून एकाहि जाहिरात आम्ही छापणार नाही’ अशी वृत्तपत्रांनी दिलेली धमकीहि बन्याच अंशी यशस्वी दरली यांत शंका नाही.

मंत्र्यांच्या पाठीमार्गे तयार झालेले नियम

“ १९६२ सालच्या चीनच्या आक्रमणाने जेवढा घक्का दिला नसेल तेवढा घक्का अर्थमंत्रालयांतील ‘पांच विंदाना’नी, आपल्या वारा महिन्यांच्या अभ्यासानंतर तयार केलेल्या हा विधेयकाने दिला आहे ” अशी टीका भारतांतील एका प्रमुख व्यापारी मासिकाने केली आहे. सदरहू मासिक पुढे म्हणते, “ संवर्ती आश्वर्याची गोष्ट अशी की हें विधेयक गैंझटेमर्यां प्रसिद्ध होईपर्यंत खुद अर्थमंत्रांना त्याचा पत्ता हि नव्हता ! तेव्हां परराष्ट्र व्यापार, उद्योगंद्याचे मंत्रालय किंवा लोकसभेच्या सभागृहाला जर ह्याविष्यां कांहांच माहिती नसली तर त्यात नवल तें काय ? प्रस्तुत विधेयक जर अमलात आले असें, तर जाहिरातीसाठी करण्यांत याव्याचा सर्व आणि वार्षिक उलाढाल हांचा मेळ सालील कोषकांत दासविल्याप्रमाणे बसवावा लागला असता :

कंपनीची वार्षिक उलाढाल	जाहिरातीसाठी सर्व करायाच्या रकमेची मर्यादा	प्राप्तिकरांतून वग-लाग्याच्या दासवावाच्या रकमा
पहिल्या २५ लास रु. पर्यंत :	२%	रु. ५०,०००/-
नंतर २५ लासांवर :	१%	” २५,०००/-
” २५ ” ”	१%	” १२,५००/-
” २५ ” ”	१%	” १२,५००/-

म्हणजेच पहिल्या १ कोटि रुपयांच्या उलाढालीवर एक लक्ष रुपयांपर्यंत जाहिरातीवर सर्व करता येईल.

दोन किंवा अधिक कोटींच्या उलाढालीवर सालील रकम प्राप्तिकरांतून वगळतां येईल.

कंपनीची वार्षिक उलाढाल	प्राप्तिकरांतून वगळण्यासाठी दासवावाच्या रकमा
२ कोटि रुपयांवर :	रु. १,२५,०००
३ ” ” ”	” १,५०,०००
५ ” ” ”	” २,००,०००
१० ” ” ”	” ३,२५,०००
२० ” ” ”	” ५,७५,०००
२५ ” ” ”	” ७,००,०००
५० ” ” ”	” १३,२५,०००
१०० ” ” ”	” २५,७५,०००

न सुटणारे गणित

आपल्या मालाचा अधिक उठाव घ्यावा, त्याची लोकप्रियता वाढावी, आणि आपला व्यापार वाढावा हेच एकमेव उद्दिष्ट जाहिरात देण्यापाठीमार्गे असते. वरील निर्वाचयाते जर ५ लास ७५ हजार जाहिरातीवर सर्व कराव्याचा असेल—आणि वहुतेक बळचा व्यापारी कंपन्यांच्या आवाक्यांतील ही रकम आहे—तर दुम्ही २० कोटि रुपयांचा उलाढाल केली पाहिजे ! बुद्धीला न पटणारे आणि कोणत्याहि राज्यशासनाला कर्धीहि सांगड न घालतां येणारे असे हें गणित आहे. वीस कोटीपेक्षा जास्त उलाढाल असलेल्या फारच थोड्या कंपन्या भारतांत अस्तित्वात आहेत, आणि अशा कंपन्या जाहिरातीच्या मार्गे विशेषे करून लागत नाहीत, हाची जाणीव आपल्या सरकारला आहे असे वाटत नाही. शापेक्षा अधिक हास्यास्पद गोष्ट म्हणजे ‘जाहिरातीवरील सर्व ’ हा सदरांत नुसतीचं जाहिरातीची बिले समाविष्ट नसून राहाव्याच्या जागेचे भाडे, कंपन्यांच्या ढायरे-कर्त्तरे आणि पाहुणेमंडळीसाठी असलेली गेस्ट हाऊसेस, कंपनीच्या नोकरांचा प्रवास-भत्ता इत्यादींचा समावेश करण्यांत आला आहे !

परिणामाचा विचार नाही

‘हें विधेयक आण्याचे प्रयोजन काय ?’ हा प्रश्नाचे सरकारी उच्च ठोकळमानाने असे देण्यांत आले आहे की, ह्या सवलतीचा फायदा वेऊन कंपन्यांतपें प्राप्तिकर बन्याच प्रमाणांत चुकविला जातो. ज्याचा मालाच्या जाहिरातीची कांहीहि संबंध नाही, अशा सर्वांची बिले ‘जाहिरात सार्ती’ दासविलीं जातात; आणि सरकार त्यांवरील प्राप्तिकराला मुक्तते, असा सरकारचा दावा आहे. हा दावा किती सोटा आहे, हें ‘एकॉ-नॉमिक टाईम्स’ने स्पष्टपणे दासवून दिले आहे. दि. २५ मार्च, च्या आपल्या अंकात, त्यांनी जाहिरात करण्याचा १११ कंपन्यांच्या सर्वांचा एक तका दिला आहे. आणि त्यांतील ८२ कंपन्या ह्या विधेयकान्वये मिळण्याचा सवलतीपेक्षा बराच कमी सर्व करतात असे दासवून दिले आहे. ह्याचाच अर्थ असा की, ज्या ठिकाणी व्यापारी स्पर्धी नाही, म्हणजेच जेथे ‘सेलर्स मार्केट’ आहे, तेथे जाहिरातवाजीवर सर्व केलाच जात नाही ! आणि ह्यावरून निष्कर्ष निघतो तो असा की, व्यापारी कंपन्या अशाच वेळी जाहिरातीवर सर्व करतात, की ज्या देळीं तो अत्यावश्यक असतो ! जाहिरात केल्याविना गत्यात नाही, असे दिसते तेव्हाच जाहिरातीवरील सर्व वाढविण्यांत येतो. जर सरकारने हें विधेयक अमलात आण्याचे ठरविले असें, तर वार्षिक उलाढाल कमी म्हणून जाहिरातीवरील सर्व कमी आणि जाहिरात कमी म्हणून मालाला उढाव कमी, अशी चमत्कारिक परिस्थिती निर्माण झाली असती. ह्याचा परिणाम असा झाला असता की, अनेक लहान—लहान व्यापारी मंडळींना आपल्या संस्थांना टाळीं ठोकावीं लागलीं असती, वृत्तपत्रांचे उत्पत्त कमी होऊन त्यांनाहि प्रकाशन बंद करणे भाग पडले असें. शिवाय हजारों कामगार, नोकरवर्ग, कारकून वैग्रे बेकार झाले असते तें निराळेच. पंचवार्षिक योजनांद्वारा औद्योगिक विकास साधून बेकारी नष्ट करण्याचे प्रयत्न एका दिशेने चालू असतां दुसरी-कडे अशा तहेने बेकारी वाढविणारे विधेयक लोकसभेला सादर करण्यांत आले होते—ह्यात सरीसुरी सरकारी इच्छा काय तें कळत नाही.

आवश्यक व समर्थनीय
जाहिरातीवरील सर्वांची कंपनीची उलाढालीची

सांगढ घालणे सर्वथा असमर्थनीय आहे; कारण त्यामुळे लहान व्यापाऱ्यांना वा नव्या मालाच्या उत्पादकांना आपल्या व्यवसायाची वाढ करणे अशंक्य होऊन बसेल. नवे नवे उद्योग आपल्या देशात प्रत्यर्ह सुरु होत आहेत; असलेल्यांचा विस्तार होत आहे. त्यांना आपले उत्पादन बाजारात सपविण्यासाठी, आपला ग्राहकवर्ग तयार करण्यासाठी जाहिरातीवर विशेष भर दरेणे क्रमप्राप्तच आहे. वर्षांतील उलाढालीचा फार मोठा भाग अशा वेळी जाहिरातीवर खर्च होणे अगदीं शक्य आहे आणि तो खर्च सर्वस्वी समर्थनीय आहे. नव्या मालाच्या बाबतीतच हा प्रश्न उपस्थित होईल असें नाही. ऐसाच्या कंपनीचा माल बाजारात स्थिरावलेला असतो. अशा वेळी दुसरी एसादी कंपनी तोच माल आकर्षक स्वरूपात बाजारात आणते. हा नव्या स्पर्धकाला तोंड देऊन आपले स्थान टिकवून धरण्यासाठी प्रस्थापित कंपनीलाहि जाहिरातीची मोहीम आंखाबी लागेल. हा खर्च सरकारच्या टक्केवारीत बसू शक्त नसला तरी तो पूर्णतः आवश्यक व समर्थनीय असतो. सरकारला हा गोष्टी दुर्लक्षित येणार नाहीत.

गैरव्यवहार यांबतील ?

हे विधेयक आणण्याचे दुसरे कारण म्हणजे जाहिरातीच्या नांवांवालीं जे अनेक गैरव्यवहार चालू आहेत, त्यांना आव्हा घालावा असेहि, असू शकेल. साधारणत: एक वर्षापूर्वी लोकसभेत भाषण करतांना अर्थमंत्री नामदार टी.टी. कुण्डमांचारी यांनी असें म्हटले. होतें की, “हल्ळी जाहिराती आणि ग्रावाससर्वं हांपोटी होणारा खर्च बराच वाढत चालल्याचे सरकारच्या नजरेस आले असून, त्याला आव्हा घालण्यासाठी मी त्यांत जास्त लक्ष घालणार आहे.” या घोषणेच्या अनुषंगाने सरकारच्या सजिन्यांतून काहींतरी बाहेर येणार ही कल्पना जरी असली, तरी असले ‘रत्न’ बाहेर येईल अशी अपेक्षा नव्हती. एकंदर विधेयक नीटपणे तपासूनहि अप-प्रवृत्तीना संबंधितपणे आव्हा बसेल—अर्थात् व्यापाऱ्यावर अनावश्यक आणि हानिकारक निर्बंध न घालता—अशी कोणतीहि सूचना यांत अंतर्भूत नाही !

शेवटी एक एप्रिल उजाडण्यापूर्वीच सरकारतफे हे विधेयक माझे घेतल्याचे जाहीर करण्यांत आले. आणि २४ एप्रिलपर्यंत सर्व संबंधितांनी सरकारकडे लेली निवेदने पाठवावीत असें घोषित करण्यांत आले. अशा तस्वीरे आलेल्या सर्व सूचनांचा सर्वतोपरी नीट विचार करण्याचे आश्वासनहि अर्थमंड्यांनी दिले आहे. जरी अनेक व्यापारी संस्थांनी, ॲडवर्टिसिंग एजन्सीजींनी आणि चेंबरसर्टफे अर्झी निवेदने सादर करण्यांन आलीं असली तरी २४ दिवसांची मुद्रत ही अपुरी आहे, हा बाबतीत सर्वांचे एक मत आहे. सर्व विचारप्रवाह जाणून घेण्यासाठी पुरेशी मुद्रत देणे अत्यावश्यक होते.

अनेक सूचना हा संदर्भात करण्यांत आल्या आहेत. त्यापैकी महत्त्वाची म्हणजे हे बिल तपासणीसांठी लोकसभा—सदस्यांच्या एका खास समितीकडे घाढण्यांत यावे. हा समितीवर सर्व संबंधित व्यक्ति आणि संस्थांचे प्रतिनिधि घ्यावेत, आणि सर्वांच्या विचारानेहे विधेयक नव्यानें सादर करावे. ‘सेंट्रल बोर्ड ऑफ डायरेक्ट टॅक्सीस’ हा अर्थसात्याच्या नियंत्रणाखालीं असलेल्या समितीनेहे काम करू नये. ही सूचना फार महत्त्वाची आणि म्हणूनच विचारात घेण्यासारखी आहे. सर्वांना मान्य असें विधेयक जर यावयाचे असेल, तर अशाच कमिटीतके होणाऱ्या विचारमंथनांतून ते बाहेर येण्यासारखे आहे. दुसऱ्या एका सूचने-

नुसर वार्षिक उलाढाल आणि जाहिरातीवर खर्च करावयाची रकम हांच्या प्रमाणांत आमूलाग्र बदल व्हावयास पाहिजे. जाहिरातीचा खर्च वार्षिक उलाढालीवर अवलंबून नसून तो बाजारातील स्थिरस्थिरता आणि मालाला असलेली मागणी, त्यासाठी होणारी स्पर्धी इत्यादि अनेक गोष्टीवर अवलंबून असतो. डायरेक्टर्स आणि नोकरवर्ग हांच्यासाठी असलेली बसतिगृहे आणि प्रवाससर्वं हा विधेयकातून अजिवात वगळावा अशीहि एक मागणी आहे. व्यापारी संस्थांचे सहकार्य—जे औद्योगिक प्रगतीसाठी आवश्यक आहे—जर सरकारला हवें असेल तर लहान-सहान व्यापाऱ्यांना मारणारे आणि हजारों कामगारांना वेकार करणारे हें विधेयक सरकारने कायमचे मार्गे घ्यावें अशी विनंतीहि एका सूचनेद्वारे सरकारला करण्यांत आली आहे.

— अच्युत गाडगील, “वैभव”, मे, १९६५

चीनचा दुसरा अणुबॉम्ब—चीनने स्वतः बनविलेल्या दुसऱ्या अणुबॉम्बच्या स्फोटानंतर त्याच्या शक्तीविषयी पाश्चात्य देशांतील शास्त्रीय जगांत अंदाज व्यक्त करण्यांत येत आहेत. स्टॉकहोम येथील अपसाला निरीक्षण केंद्राने असा अभिप्राय व्यक्त केला आहे की, चीनचा दुसरा अणुबॉम्ब पाहिल्या अणुबॉम्बपेक्षी निदान तिप्पट शक्तीचा असावा. गेल्या ऑक्टोबर मध्ये स्फोट करण्यांत आलेल्या चिनी अणुबॉम्बची शक्ति २० किलोटन परिमाणाची होती.

वर्णद्वावाविरुद्ध शिक्षा—जागतिक आरोग्य संघटनेने आपल्या घटनेनं दुरुस्ती करून वर्णभेदावर आधारलेली वागणूक करण्याचा देशाचे सभासदत्व स्थगित करण्याचा अगर रद्द करण्याचा अधिकार स्वतःस देणारी घटना-दुरुस्ती मंजूर केली. दुरुस्तीचा अंमल होण्यापूर्वी संघटनेच्या सभासदांपैकी दोन-तृतीयांश सभासदांनीं ती मान्य केली पाहिजे. घटना-दुरुस्तीस बिटन, अमेरिका आणि पश्चिम युरोपांतील देश शांनीं विरोध केला.

कापडधंद्याला जपानची मदत—हिंदमधील कापसाच्या कापडधंद्यांतील यांत्रिक साहित्याचे आधुनिकीकरण करण्यासाठी जपानने १ कोटी डॉलर्सचे कर्ज देऊ केले आहे. हापूर्वी भारत मदत मंडळामार्फत जपानने भारताला ६ कोटी डॉलर्सचे कर्ज दिलेले आहे. हिंदी कापड कारखानदार आणि जपानी यंत्र कारखानदार हांच्या दरम्यान झालेल्या करारप्रमाणे नवीन कर्ज देण्यांत आले आहे. कर्जाबाबतच्या वाटाधारी मात्र सरकारी पातळीवर झाल्या.

विजेवर चालणारी रेल्वे इंजिने—भारताच्या रेल्वे खात्याने जपानकडे आणखी दोन विजेच्या रेल्वे इंजिनांची मागणी नोंदविली आहे. हा रेल्वे इंजिनासाठी १२ कोटी येन अंथवा सुमारे १६ लास रुपये यावे लागतील. गेल्या मार्च महिन्यांत भारतात १८ विजेच्या इंजिनांची पहिली मागणी नोंदविण्यांत आली आहे.

आधुनिकपद्धतीची भातगिरणी—आंध्र प्रदेशांतील गोदावरी जिल्हांत आधुनिक पद्धतीची भात सहण्याची गिरणी उभारण्यांत येणार आहे. हा जिल्हांत भाताचे पीक चांगले येते. गिरणीच्या उभारणीसाठी २२ लास रुपये लागणार आहेत. गिरणीसाठी जपानी यंत्रसामग्री मागविण्यांत आली आहे. ती आणखी तीन महिन्यांनी चालू होईल.

अमेरिकेतील विवाहित स्त्रिया व नोकर्ण्या

१९६० नंतरच्या काळाचा आढावा घेतां असें आढळून आले आहे, की पूर्वीच्या कोणत्याहि कालखंडापेक्षा चालु काळांत अधिक अमेरिकन विवाहित स्त्रिया नोकरी करीत आहेत.

गेल्या पंधरा वर्षांत निरनिराकाश्या क्षेत्रांत ज्या नोकर्ण्या उपलब्ध शाल्या, त्यांपैकी ५० टके नोकर्ण्या स्थिरांनी वेतल्या. आज अमेरिकेत १ कोटी, १५ लक्ष विवाहित स्त्रिया नोकरी करीत आहेत. अमेरिकेत नोकरी करणाऱ्या एकंदर लोकांपैकी २० टके या विवाहित स्त्रिया आहेत. १९५० साली दर सातां-पैकी सुमारे एकजण ही विवाहित स्त्री होती.

नोकरीचीं क्षेत्रे

१९५० ते १९६५ या काळांत नोकरी करणाऱ्या विवाहित स्त्रियांच्या संख्येत फार मोठ्या प्रमाणावर वाढ आली. त्यांत ४५ ते ६४ या वर्षांच्या दरम्यानच्या स्थिरांचे प्रमाण विशेष आहे. अमेरिकन लोकांची आयुर्मर्यादा वाढल्यानंते या वयाच्या अधिक स्त्रिया नोकरीत दिसत आहेत. तसेच नोकर्ण्या शोधण्यांच्या उतार वयाच्या स्त्रियांचे प्रमाण पंधरा वर्षांपूर्वीच्या मानाने इप्पट झाले आहे. १९ व्या शतकांत, सर्वसाधारण स्त्रीला ४५ वर्षे पूर्ण शालीं म्हणजे आपले सरासरी आयुर्मान संपत आले असें वाटत असे. पण आतां मात्र ४५ व्या वर्षी ती नवी नोकरी स्वीकारण्यास तयार असते.

ज्या स्त्रियांना लहान मुले आहेत, अशा स्त्रिया पूर्वी नोकरी करण्यास फारशा जात नसत. पण आतां मुले सांभाळण्याची व्यवस्था झाल्यामुळे अशा स्त्रियांचे प्रमाण वरेच वाढले आहे. ज्यांना सहा वपाखालील मुले आहेत, अशा ६० लक्ष विवाहित स्त्रिया सध्यां अमेरिकेत काम करीत आहेत.

सुशिक्षित स्त्रिया

नोकर्ण्या करणारांत सुशिक्षित स्त्रियांचे प्रमाण फार मोठे आहे. स्त्री जितकी अधिक शिकलेली असेल, तितकी ती नोकरी घरण्याचा संभवाहि अधिक असतो.

“तुम्ही नोकरी कां करतां?” असा प्रश्न विचारला असतां “आर्थिक कारणासाठी” असें उत्तर व्हुतेक स्त्रिया देतात. एसाद्या कुटुंबांत लहान मुले” असलीं तर व पतीचे उत्पन्न सर्वांना सर्च भागविण्यास पुरे पटत नसेल, तर स्त्रिया नोकरी करतात. संपत्र समाजांत पुरुषांचे उत्पन्न भरपूर असतांनाहि स्त्रिया नोकरी कां करतात, असा प्रश्न साहजिकच उपस्थित होतो. याचे उत्तर असें, की वाढते शिक्षण व जीवनभानांत झालेल्या मुघारणा यामुळे ‘गरजां’ विषयीच्या अमेरिकनांच्या कल्पनाहि बदलल्या आहेत.

विज्ञानाचा फायदा

अमेरिकन स्त्रिया कामावर जातात याचे आणखीहि एक कारण आहे. पूर्वीच्या काळीं धरकाम हें गृहिणीला स्वतःलाच करावे लागे व त्यांतच तिचा सर्वंध दिवस जात असे. पण आतां विज्ञान व उद्योगशास्त्र यांच्या प्रगतीमुळे धरकाम सुलभ करणारी शेंकडों यंत्रे व उपकरणे निघालीं असून त्यांच्या साहाय्याने स्त्रियांना आपलीं कामे जलद आटोपतां येतात. अर्थातच तिला भरपूर फावला वेळ मिळतो. त्यांत ती नोकरी करते आणि आपले जीवनमान सुधारते.

अमेरिकेतील सर्व स्त्रियांचे वार्षिक उत्पन्न सुमारे ३५ अब्ज डॉलर आहे. प्रत्येकीचे सरासरी उत्पन्न वार्षिक १,५०० डॉलर पडते. म्हणजे कुटुंबाच्या एकंदर उत्पन्नाच्या २० टके ही स्त्रियांची मिळकत असते. सर्वंध वेळ काम करणारी स्त्री वार्षिक ३,५०० डॉलरपर्यंत मिळविते.

सरदारगृह

मुंबईत राहण्याची व मोजनाची उत्तम सोय.

मंगलकार्ये व मेजवान्या यांसाठी सोर्हिस्कर टिकाण.

— आमची वैशिष्ट्ये —

* हीरकोत्सवानिमित्त अद्यावत पद्धतीचे मोजनगृह व अनेक प्रकारच्या सुखसोयी.

* टिळक जन्म-शताब्दीदिनीं लोकमान्यांचे सरदारगृहांत केलेले स्मारक.

फोन नं. : - ३०३३७] सरदारगृह प्रा. लि. [तार-सरदारगृह कॉर्फू मार्केटजवळ, मुंबई २.

भादतातील प्रमुख नागरी सहकारी बँक!

सारस्वत

का-आपटिक्स बँक लि.

सारस्वत बँक विल्डिंग, गिरगांव, मुंबई ४.

वस्त्रालं भांडवल ... रु. १० लाख

रिजर्व्ह व इतर फॅडस् ... रु. १५ "

टेवी ... रु. ३१६ "

सेल्टने भांडवल ... रु. ४५३ "

शाखां : फांद, दादर, माहीम, वरळी, वडाळा, पुणे व

बेळगांव. महिला शाखा : सारस्वत.

बँक-गृह, निकदवरी लेन, मुंबई ४.

महाराष्ट्र सरकारने

तगाईवर मंजूर केलेले

“विजय” नांगर

वापरा. ४, ६ व ८ बैली

फाळ व सुटे भाग

तसेच विजय सेंट्रिफ्युगल पंप्स

विजय पंपिंग सेट १" ते ४" वेल्ट

द्वाईव व

डायरेक्टर

कपल्ड, शिवाय

बोथरिंगचे हॅड पंप्स, हॅड रहाट इ. इ.

- न्यू विजय इंडस्ट्रीज लि. -

विश्रामदाग - सौबली (महाराष्ट्र)

वास्तुशास्त्र

लेखक : सौ. नीलन् मंत्री, बी. ए., बी. कॉमू.

‘वास्तुशास्त्राला बांधकामाची कला किंवा बांधकामाचे शास्त्र, असें म्हणतां येईल. या बांधकामामात घरे, शाळा, देवळे, इस्पितळे, करमणकगडे, कचेज्या, इत्यार्दीचा समावेश होतो. योटक्यांत म्हणजे, ‘नागरी राहणीसाठी प्रामुख्यानें केले जाणारे बांधकाम या सदरांत येते.’ (वेस्टर). व्हिट्विहअसनें बांधकामाच्या उद्देशांत ‘सोय, सौंदर्य व भक्तपणा’ यांचा उद्भेद केला आहे तर वास्तुशास्त्राच्या आपल्या व्यास्त्वेत एच. डब्ल्यू. कॉर्बेट म्हणतो, ‘सौंदर्य आणि उपयुक्ता यांचा मिळाफ म्हणजे बांधकामाची कला. जागेचा जास्तीत जास्त चांगला उपयोग माणसांच्या राहण्यासाठी कसा करतां येईल हा या कलेपुढील प्रश्न आहे. बांधकामामात सौंदर्य, भव्यता, एकात्मता व जोरकसणा निर्माण करतांना सोर्योंकडे उर्लंक्ष होतां कामा नये.’ सौंदर्यदृष्टिशिवाय केलेल्या बांधकामाहून वास्तुशास्त्राचे वेगळेपण हें असें प्रकर्षनें जाणवते.

या शास्त्रांत इतरहि कांहीं कलांचा समावेश होतो किंवा त्यांना योग्य अशी पार्श्वभूमि निर्माण केली जाते. उदा. शिल्पकला, सुतारकाम, गृह-सजावट, वौगेरे. म्हणून ‘संयुक्त कला’ (कंबाइंड आर्ट) असेहि त्यास कर्धीकर्धी म्हटले जाते. तर्कशुद्धपणे उपयोग केल्यास, माणसाच्या गरजा व त्याच्या आकृक्षा यांचे प्रतिक्रिया त्यांत दिसूं शकते. वास्तुशास्त्राचा ठसा माणसांवर मुख्यत्वे नेत्रद्वारा उमटत असल्यामुळे ‘विहज्युअल आर्ट’ हें नांव त्यास-मिळाले आहे. वास्तुशास्त्राच्या मुख्य पार्श्वमात्य शैलींत ग्रीक, इजिप्शियन, रोमन, बायदंटार्डैन, रोमनेस्क, गोथिक, रेनेसान्स, बर्क व रोकोको यांचा समावेश होतो. भारतीय संस्कृतीतहि कांहीं वैशिष्ट्यपूर्ण शैली निर्माण शाळ्या आहेत; उदा. चालूक्य, द्राविडी, इस्लामी, हिंड, बौद्ध, वौगेरे.

नगर-रचना (टाउन प्लॅनिंग) व लॅंडस्केप आर्किटेक्चर यांच्याशीं वास्तुशास्त्राचे सहकारित्वाचे नातें आहे. जमिनीच्या ऐसाला तुकड्याची नेसर्गिंक पार्श्वभूमि लक्षांत घेऊन तिळा उठाव येईल अशा रीतीने तिची रचना अथवा पुनररचना करणे हें लॅंड-स्केप आर्किटेक्चरमध्ये मोडते. मात्र सौंदर्यदृष्टिचा ही रचना करतांना पुढे तिचा कोणता उपयोग होणार आहे हें लक्षांत च्यावें लागते. नगर-रचनेमध्ये शहरातील रस्ते, उद्याने, करमणु-कीर्ती स्थळे, उथोगधंयाची केंद्रे, इत्यार्दीची पद्धतशरिपणे आसाणी केली जाते. ही करतांना आरोग्य, सोय व सौंदर्य यांकडे लक्ष पुरविले जातें.

नजरेस आल्हाददायक वाटणाऱ्या व ज्या उपयोगांसाठी त्या बांधल्या जातात त्यासाठी योग्य अशा इमारतीचे प्रथम नकाशे करणे व त्यांच्या उभारणीवर देसरेख करणे हें वास्तुशास्त्रांत मोडते. इमारती या त्रिमितियुक्त (श्री ढायमेन्शनल) असून माणसांच्या किंवा जनावरांच्या बाबराला पुरेशी जागा त्यांत पूर्णपणे किंवा कांहीं अशीं बंदिस्त केली जाते. दर्शनी भाग, आंतील भाग किंवा पिछाडीचा भाग यांच्या सौंदर्याचा सारसाच विचार केला जातो: बांधकामाची साधारण कर्वाची त्याच्या केल्या जाणाऱ्या उपयोगावरून व तदनुसारच्या त्याच्या घाटणीवरून पुढीलप्रमाणे करतां येईल—घरे (यात सर्वसाधारण घरे, राजवाडे, मुख्यत्वे पाबात्य देशांत आढळणारी अपार्टमेंट हाऊसीस् व राहण्यासार्वीच उपयोगात येणारी हॉटेल्स्

) , देवळे, चर्च, मठ, शाळा, इस्पितळे, किंवा, घरणे, पूल, खिएटर्स, अंफीचिएटर्स, दौपस्तंभ, सार्वजनिक स्नानगृहे, स्तंभ, वाचनालये, दुकाने, कचेज्या, गुदामे, रेल्वे स्टेशन्स् व विमानतळ.

इमारत म्हणून ओळखले जाणारे बांधकाम कायम राहावे अशा तस्वीरें जमिनीच्या कांहीं भागावर उभारलेले असते. या बांधकामासाठीं लागणाऱ्या वस्तूची यादी खूपच मोठी आहे. परंतु प्रामुख्यानें लांकूड, विटा, दगड, चुना, सिमेट, रेती, लाणा, पोलाद, कॉकीट, कांच इत्यार्दीच्या उपयोग केला जातो.

वास्तुशिल्पज्ञ (आर्किटेक्ट) हा बांधकामामात पारंगत असावा लागतो. इमारतीचे नकाशे तयार करणे, कुडल्या वस्तूचा कशा प्रकारे उपयोग करावा त्याचा आराखडा करून वस्तूची किंमत त्यावरून ठरवणे व बांधकामावर देसरेख करणे, हा त्याचा व्यवसाय असतो.

प्रथम बर्चाचशीर्षी स्केचेस् काढून, त्यांचा अभ्यास करून पसंत किंवा नापसंत केलीं जातात. पसरेंटिव्ह ड्रॉइंग्ज् व अभ्यासनीय अशा छोट्या प्रतिक्रुति बनविल्या जातात. त्यानंतर त्यावरून प्रत्यक्षांत उतरविले जाणारे त्या इमारतीचे जमिनीवरले नकाशे, दर्शनी भागाचे नकाशे, विच्छेदन स्वरूपांतील (सेक्शन्स) नकाशे, बांधकामाच्या भोजमापाचे नकाशे, वौगेरे बनविले जातात. हे नकाशे बनविले जात असतांनाच इमारतीच्या मजबूतीचाहि विचार केला जातो. त्यासाठी त्या क्षेत्रांतील सास तज्ज्ञ इंजिनिअर्सची मदत घेतली जाते. हें सर्व शाल्यानंतर नगरपालिकेच्या परवानगी-नुसार प्रत्यक्ष बांधकामास सुरुवात होते व देसरेख करण्याचे काम वास्तुशिल्पज्ञाला करावै लागते. त्यासाठी समोठ विचार, निष्पक्षपातीपणा व तांत्रिक जाणकारी, हे गुण त्याच्या अंगीं असावे लागतात.

चार्ल्स् कोल यांने म्हटल्याप्रमाणे ‘वास्तुशिल्पज्ञ हा कलावंत असून जाणकार धंदेवार्दीक व व्यवसायी असावा लागतो.’ मात्र त्याच्या हृषीने धंदा हें साध्य नसून केवळ साधन असते.

भारतांत डॉकटरांचा व नर्सेसचा तुटवडा

भारतांत प्रथेक १० लक्ष लोकसंख्येस १९७ डॉकटर आहेत; प. जर्मनीत त्यांची संख्या २,०९३ असून रशियात २,०७२, अमेरिकेत १,८२१, इटलीत १,६२७, फ्रेनिअर्स १,४५३, जपानमध्ये १,४१४, कॅनडात १,४००, फान्समध्ये १,३८६, पोलंडमध्ये १,२४२ आणि स्पेनमध्ये १,०७९ आहेत. हे आकडे पांच वर्षीपूर्वीचे आहेत आणि गेल्या पांच वर्षात प्रगति झाली असली, तरी भारत आणि इतर दैश दृश्यांतील तकावत कायमच आहे. मिलिटरी नासिंग सर्विसमधील नर्सेसच्या मंजूर १६८० जागरूकी ४२ र जागा असाप रिकाम्या आहेत, शावरून नर्सेसच्या ट्रुटवड्याची कल्पना येईल. प्रॅथेक २५,००० लोकसंख्येस एक नर्स असें भारतांत प्रमाण पडते; अमेरिकेत प्रॅथेक ३५० जणांगांमध्ये एक नर्स आहे.

जपानची मदत—कांहीं विशिष्ट प्रकारचे पोलाद निर्माण करण्याच्या कारखान्याच्या उभारणीचे कासीं जपानमधील कोवे पोलाद कंपनी टाटा आर्यन अँड स्टील कंपनीला मदत देणार आहे. संकल्पित कारखाना जमशेटपूर येथें उभारण्यात यावयाचा आहे. कारखान्याची दरसाल ४० ते ५० हजार टन पोलाद निर्माण करण्यात येईल. त्याच्या उभारणीसाठी १,५०० कोटी येण अथवा २० कोटी रुपये सर्व येईल.

हिंदी रिस्ट वॉचेसची निर्गत होणार

दि हिंदुस्थान मशीन दूल्ह लि. चा घड्याळांचा कारखाना, उत्पादन सुधारल्यावर, दरसाल एक लक्ष घड्याळे निर्गत करू शकेल. प्रत्येक घड्याळाची निर्गतीची किंमत अंदाजे ५० रु. राहील. हेअर स्प्रिंगज, कृत्रिम ज्युवेल्स, इत्यादि १५% सुध्या भागांची आयात करावी लागते, त्याची किंमत भागविण्यास रुपी निर्गत उपयोगी पढेल. १९६६ चे सुमारास वार्षिक उत्पादन ५ लक्ष घड्याळे होऊ लागेल. सध्यां शा घड्याळांच्या किंमती स्तालीलप्रमाणे आहेत:—रोल्ड गोल्ड: १०५ रु., स्टेनलेस स्टील: ९९ रु. आणि १०६ रु., सुजाता (लेहीज) ११० रु.

पाकिस्तानी तरुणांची हेरगिरीसाठी नेमणूक

पंजाबच्या सरहदीवरील प्रदेशांत प्रवेश मिळवून किंव्येक पाकिस्तानी मुली हेरगिरी करीत आहेत. सेडेगांवातील ख्रियांप्रभाणे योशात करून गवत कापणाऱ्या अशा दोषा मुर्लीची झडती घेतली, तेव्हां त्याचेजवळ सुसज्ज पिस्तुले आढळली. त्या उत्कृष्ट इंग्रजी बोलून्या. अशा तज्जेने पंजाबातील किंव्येक गांवातून पाकिस्तानी हेर काम करीत असल्याचे त्यांनी सांगितले. देखण्या, दुशिक्षित मुलींना हेरगिरीसाठी नेमण्याचे पाकिस्तान सरकारचे खोरणच आहे.

हातमागाच्या कापडाचा साठा

मद्रास राज्यातील प्राथमिक आणि मध्यवर्ती विणकर सहकारी संघटनांतून हातमागाच्या कापडाचा मोठा साठा पढून आहे. शा मालाची किंमत सुमारे ४२० कोटी रुपये असून त्याच्या उठावासाठी मद्रास सरकारने कांहीं योजना जाहीर केल्या आहेत. मात्र त्यांचा फायदा फक्त सहकारी संघटनांनाच मिळू शकेल. साजगी मालकीच्या हातमाग धंबाजवळहि सुमारे ४० कोटी रुपयांचे कापड पढून आहे. मद्रास राज्य हातमाग विणकर सहकारी संघटनेला प्राथमिक सहकारी संघटनांकडून कापड विकत घेणे शक्य व्हावें म्हणून राज्य सरकार ५०. लास रुपयांचे कर्ज देणार आहे. कापडाच्या विक्रीत प्राथमिक संघटनांना तोटा जाल्यास कांहीं मर्यादेपर्यंत तो भरून देण्याची खमीहि राज्य सरकारने घेतली आहे.

सरवराई फक्त विदेशी गिहाइकांची

फर्मस्च्या सरवराईच्या सर्चावर नियंत्रण घालणारी ब्रेटब्रिटनच्या फिनेन्स विळातील कलमे पालमेंटने मंजूर केली आहेत. परदेशी ग्राहकांसाठीच सरवराईचा सर्च केला, असें सिद्ध करणाऱ्या फर्मलाच शापुदे अशा सर्चाला प्राप्तिकरांतून माफी मिळेल.

चहाच्या उत्पादनात वाढ—१९६४ साली भारताच्या चहाच्या उत्पादनाच्या बाबतीत उच्चांक गंठण्यांत आला. चहाच्या जागतिक बाजारपेठेतील अधिकार्यिक भाग कावीज करून, परदेशीय चलनाची ग्राप्ती मोठ्या ग्रमाणावर करून घेण्यासाठी चहाच्ये उत्पादन व निर्यात वाढविण्याची अंतिशय गरज आहे. इश्वाय उत्पादन वाढल्यामुळे त्याचा सर्चहि कमी करण्यास मदत होते. चौथ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत चहाच्या उत्पादनाचे उद्दिष्ट १०० कोटी पौंडांचे ठरविण्यांत आले आहे. चहाच्या निर्मितीच्या बाबतीतील हे उद्दिष्ट महत्त्वाकांक्षी असले तरी तें गाठणे अशक्य नाही.

महाराष्ट्रातील व्यापारी व व्यवस्थापकीय दिक्षणाची आय संस्था

डेक्कन इन्स्टिट्यूट ऑफ कॉमर्स

संस्थापक : पा. ग. कृ. भोपटकर, पर्फ. सी. आय. स्थापना : १९१८] [देलिकोन नं. ५४१६०

७१७ बुधवार पेठ, जिजानाता बागेसमोर, पुणे २.

जी. सी. डी., डी. कॉम., एल. सी. सी., जी. डी. सी. अंड. प., सी. ए. आय. आय. वी., प. आय. सी. डब्ल्यू. ए., (कॉर्सिंग), भारत सरकारच्या कंपनीच्या सेकेटरी

परीक्षा, लायसेन्शिएट इन्सुअरन्स परीक्षा, झॉट्हॅंड, इंग्रजी-मराठी टाईपरायटिंग, पुणे विद्यापीठाच्या

एकस्टर्नल ग्री-डिग्री कॉमर्स व बी. कॉम. डिग्री कोर्स आणि इन्स्टिट्यूटचा बॅकर्स

प्रॅक्टिकल ट्रेनिंग कोर्स.

२४ जून, १९६५ पासून वर्ग सुरु होतील.

— सास वैशिष्ट्ये —

★ सकाळ-संध्याकाळ-दुपारचे वर्ग.

★ इंग्रजी-मराठीटित अध्यापनाची सोय.

★ पर्स. एस. सी., अंडर-मॅज्युफल्स व अंज्युएट्स अशा सर्वांना योग्य असे अभ्यासक्रम.

★ बैकेत नोकरी करणाऱ्या वा नोकरी करू इच्छुणाऱ्या साठी ३ महिन्यांचा बैकर्स प्रॅक्टिकल ट्रेनिंग कोर्स.

★ बी. कॉम. एकस्टर्नल डिग्रीच्या अभ्यासाची संपूर्ण सोय.

D. E. Society's

Brihan Maharashtra College of Commerce, Poona 4.

The College will re-open on 21st June 1965. for the academic year 1965-66. Students seeking admission to Pre-Degree, B. Com. Part I, S. Y., T. Y., B. Com. Classes should apply immediately. Forms of admission and copies of the prospectus are available in the College Office between 11 a. m. and 2 p. m. on all working days. B. A. Students wishing to study for the B. Com. degree should apply immediately after the result is declared.

Principal

Fergusson College, Poona 4.

The College will reopen on the 21st June, 1965. Applications for admission should be made in the prescribed form immediately after the results of the qualifying examination are declared.

V. G. Mainkar

Poona }
May 21, 1965. }

Principal

खाजगी विभागांतील हिंद-अमेरिका सहकार्य

प्रसिद्ध उद्योगपति श्री. जी. डी. बिल्स अमेरिकन भांडवल-दारांची मदत मिळण्याची शक्यता अजमावण्यासाठी अमेरिकेला गेले होते. त्यांना हा कार्मी कांहींसे यश आले आहे. अमेरिकेतील कैसर औद्योगिक संघटनेच्या मदतीने भारतात ३ लाख टन बिडाचें लोखंड तयार करणारा कारखाना काढण्याचा करार त्यांनी त्या संघटनेशी केला आहे. ह्या कराराला सरकारची मंजुरी मिळवावी लागेल. ती मिळाल्यास १९६७ पासून सदर कारखाना उत्पादन करू लागेल. कारखाना उभारण्याच्या कार्मी ३ कोटी डॉलर्स भांडवल लागेल. त्यापैकी २० टक्के भांडवल कैसर संघटना पुराविणार आहे. ह्या कारखान्याचा विस्तार करून त्यात वशष प्रकारचे पोलाद निर्माण करण्याचा श्री. बिल्स ह्याचा उद्देश आहे. कारखान्यांत जळण म्हणून कोळशाचा उपयोग न करतां विजेचा उपयोग करण्यांत येणार आहे. विजेचा उपयोग करून बिडाचें लोखंड तयार करण्याच्या कसवांत नॉर्वेजिअन तंत्रज्ञ विशेष नांवाजलेले आहेत. त्यांच्या तांबिक ज्ञानाची मदत घेण्यांत येणार आहे. कैसर औद्योगिक संघटनेच्या मदतीने श्री. बिल्स अल्युमिनम तयार करण्याचा एक कारखानाहि काढूं पाहात आहेत. ह्या कारखान्याची प्रारंभीची उत्पादनक्षमता २० हजार टनांची असेल, पण नंतर त्याचा विस्तार करण्यांत येऊन उत्पादनक्षमता १ लाख, २० हजार टनांपर्यंत वाढविण्याचा विचार आहे. गोवा भागांत सताचा कारखाना काढण्यासाठीहि एका अमेरिकन कारखान्याची मदत श्री. बिल्स त्यांनी मिळविली आहे. संकलिपत कारखान्याची उत्पादनक्षमता २ लाख टनांची असेल.

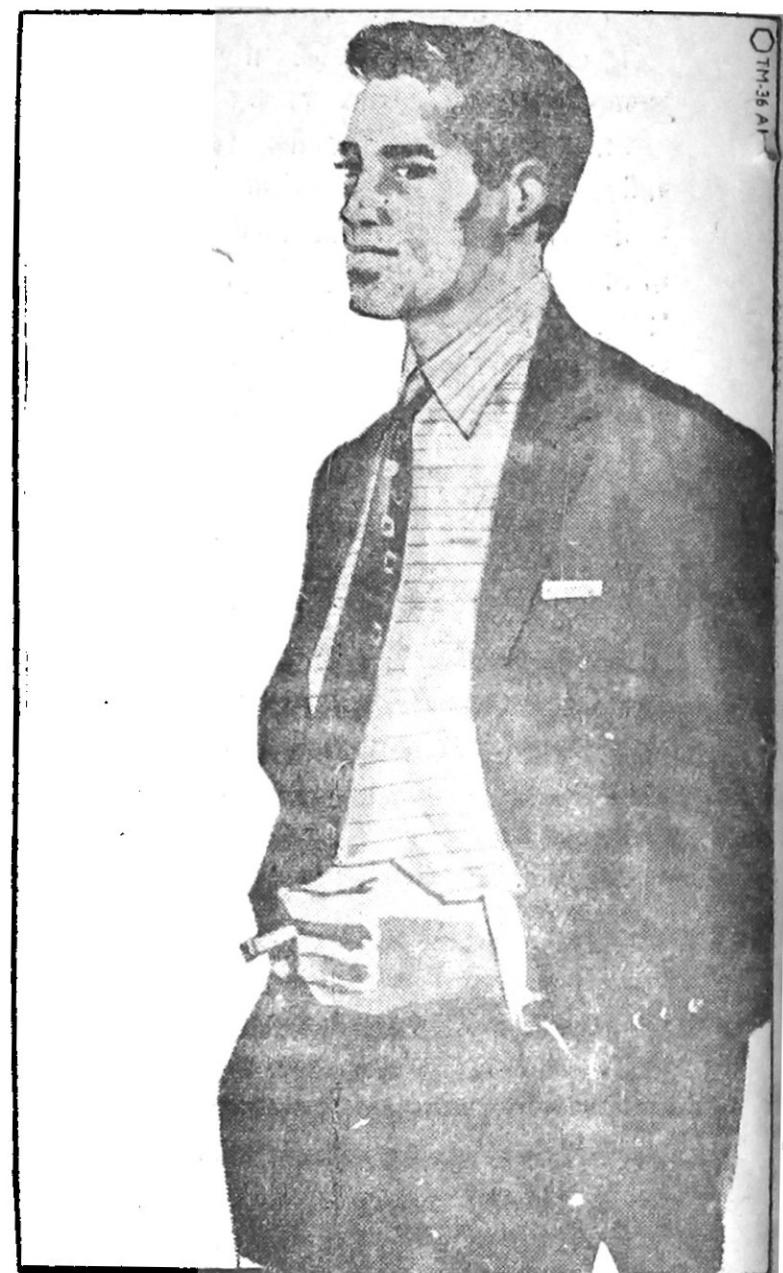
सिमेंटच्या कारखान्यांतील परदेशीय भाग

सिमेंटचे कारखाने उभारण्यास लागणाऱ्या यंत्रसामग्रीची पाहणी कारण्याचें काम भारत सरकारच्या सिमेंट कॉर्पोरेशनने केले आहे. पाहणीत असें दिसून आले कीं, प्रत्येक सिमेंट कारखान्याच्या उभारणीत १० लाख रुपयांच्या परदेशीय चलनाची बचत करतां येईल. आतांपर्यंत प्रत्येक कारखान्यांत ४५ लाख रुपयांची परदेशीय यंत्रसामग्री वापरावी लागत असे. ही यंत्रसामग्री देशांतच बनविणे शक्य आहे असें आतां आढळून आले आहे. चौथ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत सार्वजनिक विभागांत सिमेंटचे कारखाने काढून ५० लाख टन सिमेंटच्या उत्पादनाची व्यवस्था करण्याचा विचार कॉर्पोरेशन करीत आहे.

पाकिस्तानला अमेरिकेची समज

कच्छच्या रणांत भारतावर केलेल्या आक्रमणांत पाकिस्तानने अमेरिकन शस्त्रास्त्रांचा उपयोग केल्याची तकार भारताने अमेरिकेकडे केली होती. मदत म्हणून दिलेल्या रणसाहित्याचा असा उपयोग केल्याबद्दल आणि चीनशीं जवळिकीचे संबंध प्रस्थापित केल्याबद्दल अमेरिकेने पाकिस्तानला समज दिल्याची वार्ता आहे. भारताची तकार आल्यावर अमेरिकेने रेणांगणाच्या दोन्ही बाजूंना आपले निरीक्षक धाढळे होते. भारताने अमेरिकन शस्त्रास्त्रांचे युद्धभूमीवर घेतलेले फोटोहि अमेरिकेकडे पाठविले होते. अमेरिकन निरीक्षक येण्याच्या दिवशीं पाकिस्तानने रेणांतील अमेरिकन रणसाहित्य काढून घेतले होते. पण, नंतर तें कसेहि वापरावयाचा हक्क आपणास आहे असा दावा केला होता.

हे पत्र पुणे पेठ शिवाजीनगर घ. नं. ९१३/१ आर्यमूषण छारखान्यांत या वृत्तपत्राचे मालक श्री. श्रीपाद वामन काळे यांनी छापिले व 'दुर्गाविवास' ८२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेक्कन जिमलाना), पुणे ४, येथे प्रसिद्ध केले.

गाकरसी फॅब्रिक्स

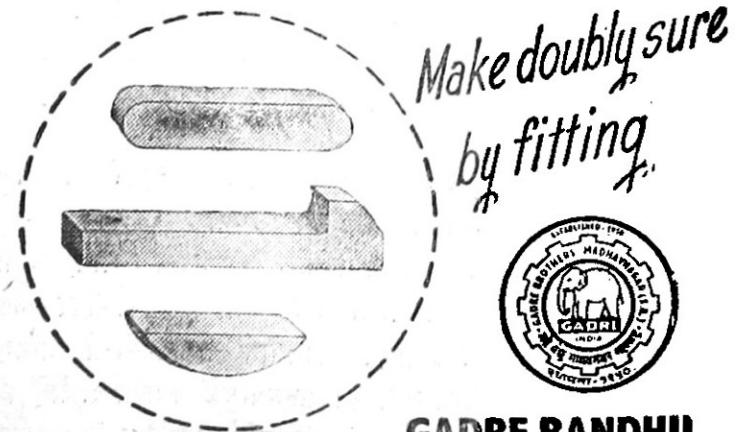
फॅशनसाठी सर्वातम पसंती; सॅन्फोरेजेड कापड SANFORIZED.

सूटिंग, ग्रिंग, सुंदर, साधे आणि

डिझाइन्सचे, तन्हेतन्हेचे कापड असे हे आवडते पुरुषांचे

गाकरसी ग्रूप ऑफ मिल्स ०३ी काउन रिप्रिंज ॲन्ड मन्प्रॉपर्टीरिंग कं. लि.
०३ी रीडिंग मन्प्रॉपर्टीरिंग कं. लि. ०३ी हिंदुस्तान रिप्रिंज ॲन्ड मीटिंग मिल्स कं. लि.

BUT FOR APPLICATION TO MACHINES

GADRE BANDHU
MADHAVNAGAR (S.R.)
INDIA